

I Wtorek Adwentu

Tekst Ewangelii (Łk 10,21-24): W tej właśnie chwili Jezus rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: «Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie. Ojciec mój przekazał Mi wszystko. Nikt też nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec; ani kim jest Ojciec, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić». Potem zwrócił się do samych uczniów i rzekł: «Szczęśliwe oczy, które widzą to, co wy widzicie. Bo powiadam wam: Wielu proroków i królów pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i usłyszeć, co słyszycie, a nie usłyszeli».

«Wysławiam Cię, Ojcze»

Abbé Jean GOTTIGNY
(Bruxelles, Belgia)

Dzisiaj czytamy fragment dziesiątego rozdziału Ewangelii wg. św. Łukasza. Pan posłał siedemdziesięciu dwóch uczniów do miejsc, gdzie sam pójdzie zamieszkać. I powracając z radością. Słyszycie uczniów opowiadających swoje czyny i dzieła, «Jezus rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: «Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi» (Łk 10,21).

Wdzięczność jest jednym z oblicz pokory. Człowiek arogancki uważa że nie jest winien nic nikomu. Jednak aby umieć być wdzięcznym, najpierw należy być zdolnym do odkrycia bycia prostaczkiem. „Dziękuj” to jedno z pierwszych słów, które uczymy dzieci. « Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztropnymi, a objawiłeś je prostaczkom» (Łk 10,21).

Benedykt XVI, mówiąc o postawie adoracji, stwierdza, iż zakłada ona «rozpoznanie obecności Boga, Stworzyciela i Pana wszechwiata. To jest wyznanie pełne wdzięczności, które wypływa z głębi serc i napędza całe istnienie, ponieważ tylko wielbić i kochać Boga ponad wszystko, człowiek może zrealizować swoje życie».

Dusza czy?a do?wiadcza potrzeby manifestacji tego rozpoznania. Jest to jedyna rzecz, któr? jako ludzie mo?emy zrobi? aby odpowiedzie? na Bo?e ?aski. «Có? masz, czego by? nie otrzyma??» (1 Kor 4,7). Oczywi?cie, brakuje nam tylko «podzi?kowa? Bogu, za przyczyn? Jego Syna, w Duchu ?wi?tym. Przez wielkie mi?osierdzie, którym nas umi?owa?, wspó?czuj?c nam gdy jeszcze byli?my martwi przez nasze grzechy, o?ywi? nas z Chrystusem aby?my byli w Nim nowym stworzeniem» (?w. Leon Wielki).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Jakie poj?cie móg? mie? kiedy? cz?owiek o Bogu, je?li nie obraz idola wytworzony przez jego w?asne serce? By?o to nie do poj?cia. Ale Bóg chocia? zosta? zrozumiany. W jaki sposób? Po?o?ywszy si? w ??obie. Moje my?li docieraj? do Boga, kiedy to rozwa?am.» (?wi?ty Bernard)

•

«Jezus nape?ni? si? rado?ci? Ducha ?wi?tego i wychwali? Ojca. Takie jest ?ycie wewn?trzne Jezusa: relacja do Ojca w Duchu. Jezus jest blisko?ci? i czu?o?ci? Ojca wobec nas» (Franciszek)

•

«Jest zatem zrozumia?y podwójny wymiar liturgii chrze?cija?skiej jako odpowiedzi wiary i mi?o?ci na "b?ogos?awie?stwa duchowe", którymi obdarza nas Ojciec. Z jednej strony Ko?ció?, zjednoczony ze swoim Panem i "w Duchu ?wi?tym" (?k 10, 21), b?ogos?awi Ojca "za Jego dar niewypowiedziany" (2 Kor 9,15) przez adoracj?, uwielbienie i dzi?kczynienie. Z drugiej strony, (...) Ko?ció? nie przestaje sk?ada? Ojcu "ofiary z otrzymanych od Niego darów" i prosi? Go, by zes?a? Ducha ?wi?tego na te dary, na niego samego, na wiernych i na ca?y ?wiat oraz by (...) Bo?e b?ogos?awie?stwa przynosi?y owoce ?ycia» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 1083)